

Prima instanță: Judecătoria Ciocana
Judecător: A. Spoială
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, Ș. Niță, A. Bostan

Dosarul nr. 2rac-286/16

Î N C H E I E R E

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/220 privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 12 noiembrie 2014,

c o n s t a t ă

La 15 martie 2013, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/220, intervenient accesoriu ÎM „Infocom” prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă totală de 7 569 291,75 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza pct. pct. 3.1.1., 3.1.2. și 3.1.3. ale contractului pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 55-0011/01 din 21 octombrie 2002 și-a asumat obligația față de APLP nr. 54/220 de a presta servicii de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, iar APLP nr. 54/220, conform pct. 3.2.1. al aceluiași contract, s-a obligat să achite costul serviciilor prestate.

A mai invocat că volumul de apă consumat și a apelor uzate a fost calculat în baza pct. 4.1. al contractului sus-enunțat, conform datelor înregistrate de contoarele instalate la branșamentele blocurilor locative și fixate în cartelele de evidență, semnate de ambele părți. Astfel, în baza facturilor eliberate de furnizor, APLP nr. 54/220 s-a obligat să achite serviciile prestate, până la limita indicată în documentul înaintat spre plată.

A menționat societatea reclamantă că, din momentul semnării contractului, relațiile contractuale s-au realizat, SA „Apă-Canal Chișinău” și-a îndeplinit obligațiunile și a prestat servicii de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate, iar APLP 54/200 COOP a achitat doar parțial facturile, acumulând datorii la achitarea costului serviciilor prestate.

A invocat faptul că, pârâtul nu a achitat pe deplin plata pentru serviciile prestate în perioada ianuarie 2002 - ianuarie 2013, suma datoriei acumulate constituind 7 569 291.75 lei, iar în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, s-a adresat pârâtului cu reclamația nr. 11/7-2965 din 29 ianuarie 2013 privind achitarea plăților restante, la care nu a primit răspuns.

A solicitat SA „Apă-Canal Chișinău”, încasarea de la APLP nr. 54/220 în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” a sumei de 7 569 291.75 lei cu titlu de datorie și a sumei de 50 000 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana din 12 noiembrie 2014, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la APLP nr. 54/220 în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” suma de 3 150 476,18 lei cu titlu de datorie și suma de 50 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015, a fost respins apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2015, a fost admis recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, casată decizie instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

După rejudecarea pricinii, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 12 noiembrie 2014, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/220 privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 21 mai 2016, Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” a declarat recurs asupra deciziei respective, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 și hotărârii Judecătorei Ciocana din 12 noiembrie 2014 cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/220 privind încasarea datoriei în sumă de 7 569 291,75 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 137 500 lei.

În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la data de 04 aprilie 2016, iar la materialele cauzei lipsește

dovada recepționării acesteia de către recurent, recursul se consideră declarat în termen.

La 01 iulie 2016, APLP 54/220 a prezentat referință, solicitând respingerea recursului declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării

pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apa-Canal Chișinău” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță